

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 7 stycznia 2014 r.

Poz. 62

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 486/13
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 26 września 2013 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu Rakowice Małe

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia NSA Andrzej Wawrzyniak
Sędzia WSA Mieczysław Górkiwicz (sprawozdawca)
Sędzia WSA Władysław Kulon

Protokolant

Daria Burdzyńska

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 26 września 2013 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Miejskiej w Lwówku Śląskim

z dnia 28 marca 2013 r. nr XXX/330/13

w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu Rakowice Małe

- I. stwierdza nieważność: § 9 ust. 1 pkt 1 we fragmencie „za zgodą ich zarządców”, § 9 ust. 1 pkt 2 w całości, § 9 ust. 7 pkt 1 we fragmencie „z zachowaniem warunków technicznych wydanych przez zarządcę sieci energetycznej”, § 7 ust. 2 pkt 1 zaskarżonej uchwały;**
- II. stwierdza, że zaskarżona uchwała w części wymienionej w pkt I nie podlega wykonaniu;**
- III. zasądza od Gminy i Miasta Lwówek Śląski na rzecz Wojewody Dolnośląskiego kwotę 240 zł (słownie: dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski jako organ nadzoru nad działalnością gminną (art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, t. jedn. z 2001 r., Dz. U. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXX/330/13 Rady Miejskiej w Lwówku Śląskim z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obrębu Rakowice Małe w części dotyczącej § 9 ust. 1 pkt 1 tej uchwały we fragm. „za zgodą ich zarządców”, § 9 ust. 1 pkt 2 w całości, § 9 ust. 7 pkt 1 we fragm. „z zachowaniem warunków technicznych wydanych przez zarządcę sieci energetycznej” jako naruszających w sposób istotny art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej „u.p.z.p.” (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.). Ponadto organ nadzoru zarzucił, że postanowienia § 7 ust. 2 pkt 1 ww. uchwały w sposób istotny naruszają art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. jedn. z 2013 r. Dz. U. poz. 260 ze zm.).

W odpowiedzi na skargę Gmina Lwówek Śląski oświadczyła, że uznaje skargę za zasadną.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

W § 9 zaskarżonej uchwały organ unormował zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, realizując przez to upoważnienie ustawowe zawarte w art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. w sposób doprecyzowany w § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587). Ustalenia z tego zakresu regulować powinny określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją szlaków komunikacyjnych oraz powiązania tego układu z układem zewnętrznym. Trafnie zatem organ nadzoru wskazał, że nakładanie obowiązków w postaci konieczności uzyskania zgód, uwzględnienia warunków i zasad ustalanych przez określone podmioty stanowi wykroczenie poza kompetencję przyznaną na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p.. Układ ten powinien być miejscowym planie określony jednoznacznie, a nie warunkowo, w zależności od stanowiska wymienionych podmiotów. Zaskarżone postanowienia § 9 przedmiotowej uchwały naruszają zasady sporządzania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 u.p.z.p.), art. 7 Konstytucji RP i § 142 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), co uzasadnia stwierdzenie ich nieważności.

Ocena ta odnosi się również do § 7 ust. 2 pkt 1 zaskarżonej uchwały określającego zakaz lokalizowania nośników reklamowych w liniach rozgraniczających dróg, za wyjątkiem tablic informacji turystycznej, jako wkraczającego w materię ustawową oraz ściśle określone kompetencje zarządcy drogi (art. 40 ust. 2 pkt 3 ustawy o drogach publicznych).

Z tych względów oraz zgodnie z art. 147 § 1, art. 152 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. jedn. z 2012 r. Dz. U., poz. 270 ze zm.), orzeczono jak w sentencji.